

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Som det så tydeligt er fremgået af debatten, er det vist kun hr. Per Clausen, der deler hr. Per Clausens synspunkter. Alle andre er af den overbevisning, at det her bliver en uafhængig organisation. Det er de, fordi det for det første bliver det, men for det andet også, fordi hvis der skulle opstå nogen som helst tvivl om, om det var det, ja, så er det altså en samlet forligskreds, der selvfølgelig vil holde både ministeren og alle andre parter op på, at det naturligvis skal være det.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, det er meget betryggende, at et folketingsflertal vil sikre, at en institution er uafhængig af staten, men man vil ikke etablere den som en uafhængig institution.

Jeg vil bare sige til fru Charlotte Dyremose, at det er muligt, at fru Charlotte Dyremose kan bygge en myte op om, at det kun er mig, der har den opfattelse. Men hvis fru Charlotte Dyremose læser høringssvarene og efterfølgende taler med de mennesker, der har skrevet de høringssvar, vil hun få bekræftet, at der er mange mennesker i universitetsverdenen, der har den klare opfattelse, at Danmark ikke med det her overholder Bolognaerklæringen, hvad jeg sådan set er ligeglad med. Men det afgørende for mig er, at der faktisk er gode grunde til, at der skal være tale om en uafhængig institution, og det er der ikke tale om.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Som det også er blevet nævnt tidligere i debatten, er det jo faktisk lige præcis en af de indvendinger i høringssvarene, der er blevet taget hensyn til i forligskredsen, og hvor man dermed har skærpet formuleringen for netop at sikre, at ingen skal være i tvivl om, at det, vi vil fra en samlet kreds, er, at det her bliver et uafhængigt akkrediteringsråd, og at vi dermed vil holde ministeren op på, at det skal være sådan. Nu er det jo sådan, at vi i rigtig mange år fremover kommer til at have en regering, hvor vi ved, hvilken minister det er, og hvor vi dermed også ved, at det vil være sådan, men al den stund vi har så bredt et forlig, er der altså den dag om mange år, hvor vi eventuelt skulle skifte til en anden regering, også medlemmer af den regering, der vil holde en eventuel fremtidig minister engang om mange år op på det her.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er nu fru Charlotte Fischer.

Charlotte Fischer (RV):

Det Radikale Venstre mener først og fremmest, at det er rigtig godt, at vi nu får en national akkrediteringsinstitution. Det er godt af flere grunde. Det allervigtigste er selvfølgelig, at det meget gerne skulle vise sig at være godt for kvaliteten, at vi nu får en systematisk kvalitetssikring af alle videregående uddannelser.

Men det er også godt for internationaliseringen af uddannelserne. Det er der flere der har været inde på, men det er jo sådan set en forudsætning for, at internationaliseringen kan komme rigtigt i spil, at der er en ordentlig kvalitetssikring, som er gennemsigtig, gennemskelig og sammenlignelig, så udenlandske studerende kan foretage ordentlige valg.

Vi har så også lagt vægt på i hele den her proces, at selve det, at vi nu får en akkrediteringsinstitution, også er et middel til at give noget mere frihed til universiteterne. Det har vi faktisk kæmpet en del for, og man kan selvfølgelig diskutere, hvor meget mere frihed der er, men en af de ting, vi er lykkedes med, er jo, at fællesuddannelserne, det vil sige de uddannelser, hvor man tager et element i udlandet, nu fremover ikke skal godkendes helt separat, men ligesom de øvrige uddannelser skal akkrediteres, og så kan ministeren hive i nødbremsen, hvis han vil det, men helt overordnet slipper de for ministerens godkendelse. Det synes vi er et meget væsentligt fremskridt.

Så alt i alt synes vi, at vi er landet på en udmærket startmodel. Den socialdemokratiske ordfører var også inde på, at sådan er verden også. Man lander jo ikke på hundredetiprocentsløsningen i første omgang. Vi skal gøre os nogle erfaringer, og så skal man finpudse tingene, efterhånden som man høster erfaringerne, og så kan man gøre det bedre. Det er vi fuldt bevidst om.

Jeg vil nu også sige, at der er nogle felter, hvor vi har haft blikket meget stift rettet hen, og hvor vi er helt bevidst om, at det måske ikke er landet superduper ideelt. I hvert fald er det sådan, at hvis vi havde haft de 90 mandater, så kunne vi måske nok have fundet på nogle lidt andre løsninger. Men sådan er det, når man er med i en forligskreds, og vi står selvfølgelig bag det helt overordnede.